

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

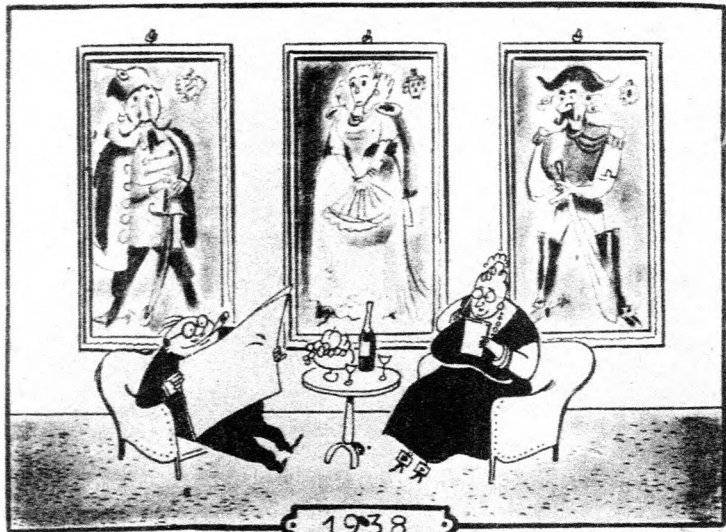
Pánik Párisban

Marshall: Jaj! Majd frászt kaptam.

70 fillér

Változnak az idők — változnak az ősök

1938

1948

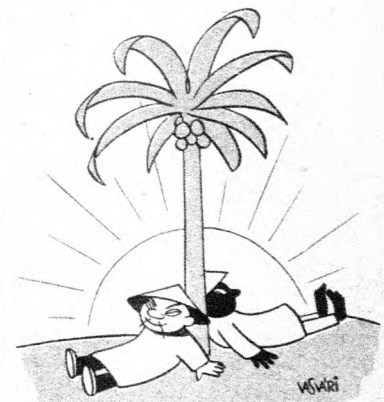
Nemrégiben megjelent egy kétkötetes lexikon, amely bár röviden, de mindent tartalmaz, amit csak tudni kell. Elhatároztuk, hogy azok számára, akik ezt az elég drága könyvet megszerezni nem tudják, értékes szemelvényeket közlünk. Ime: Abszolutum. Tszf. hp. Lásd v. ö. Ady Endr. Költ. Nyug-ba. vers. Léda. Csucs. Csinszka. Nagyvárad. Vér és arany fia vagyok én. Adó. Fizetn. kell. Különb. transzfer. bútor. Badar József. Kiváló költő, aki versében a lélek legnemesebb hangjait szólaltatja meg. A Pohánka társaság levelező tagja. Főbb művei: Gyöngyharmat, Kandalló, Füstí fecske. Drakula. Ré. Lásd: Drakula. Etye-petye. Szerelm. enyeg. Lásd: Lári-fári, Atyala-patyala, Gyerektart. Fartyonka. Izeltlábú, kétfedeles növény. Tr. kep. Sajt. Gáz. Elsején nemfiz. kikapcs. Hitler. Szakaszv. vez. és kanc. tot. háb. gyöz. nemgyöz. benzín. káput. Kacs. Lásd: Liba. Koordinata. $\times^2 + 2$ ac. sinus köbgyöktangens, parlorce. Kacsirek Odön. Fűszer- és vegy. ker. Ló-u. 7. Ló. Buta emberre mondják. Marci. Hevesen élt. Norzemtsör. Finn város, 20.000 lak. Posta, telef. lift. hajszárítógép. Ojje. Öröm. kifej. Ellentéte: Ajvé. Prototatonida. Rádióaktív katódelemek anahtikus szubvenciója. Kisugárzás 3 Frt. 40 deka. Sértődés. Pofonvágott ember önértékek megnyilvánulása. Tolsztoj Leó. Orosz író, szakállas. Vasárnap. Nap, szombat és hétfő között. Lásd: szerda. Wahrlrichter Leó. Az egyiptomi mohafélék szakértője, kitűnő távolugró (6.70 mtr.) Zrínyi M. Kirohant, de nem jött vissza. Zsenderice. Az asszír sámánok így hívák tévesen a májas szendvicset. (g. b.)

Krumpliballada

— Hol a vásárcsarnok?
— Alatta.

Párbeszéd Koreában

— En hál' Istennek már biztosítva vagyok az öregségemre.
— Megtűtötte a főnyereményt?
— Nem, hanem egy amerikai katona az albérlöm.

Egy jólinformált fiatalember levelei vidéki barátjához

Drága Pintyőkém!
Ogylátszik, javíthatatlan vagyok és a hüvös kritikák ellenére megnéztem elszántan, mint férj a «Béke szigete» című Petrov darabot, ami arról szól, hogy egy Jacobs nevű gazdag angol (Kemény László) családjával elmenekül a háború elől egy békés szigetre, hogy löszergyáros feleségét megmentse a háború borzalmaiktól. Ezért fegyvert sem visz magával, csak a forma kedvéért és titokban egy láda kézi-gránátot, revolvert, gépfegyvert és rengeteg municiót, hogy nyugodtan lövöldözhesen arra az egyetlen japánra, aki hajótörötti rangban a szigetre vetődik. A geológus ugyanis olajat talál a szigeten, mert szerelmes a gazdag angol lányába, aki viszont szereti (Ambrus Edith) és éppen ezért förtől a teljesen hálye angol gróffal, aki olasz. A geológus fedezt fel az olajat, de nem akar szólni senkinek, ehelyett megvárja, amíg magától bugyog, ami olajkörökben ritkaság és így udvarot inkább a vénülő szakácsnének, az angyaltalan mulatságos és tehetséges Dayka Margitnak, mert szíve legmélyén a csinos, fiatal Jacobs lányt szereti, aki ügyis gazdag, de azért boldog, hogy így viselkedjék.

A végén happy end van, mindenki meghal, csak a bennszálott király nem, akit a japánok, túlzott udvariasságból és teljesen indokolatlanul agyonlőnek, hogy jelezzék ezzel is, mennyit ér a szamuráj becsületészó. Hát nem sokat, mert megnyílik a háború. Tanulság: Szamuráj becsületszavamra mondom, hogy a zótltyók és logikátlanságok ellenére, kintinben maoltam egész este úgy magam, mint társulatom nevében. Mert végeredményben kiderül a darabból, hogy nem jó a bajok elől elszaladni, mert esetleg egy sokkal nagyobb bajba szalad bele az ember. (Királyhegyi.) És az is kiderül, hogy a kapitalista nem olyan aljas, mint amilyennek látszik, hanem sokkal aljasabb.

Szamuráj becsületszavamra mondom, amire eddig még nem volt példa, hogy jobban szeretlek, mint volaha, édes kis Pintyőkém és ha másért nem, hát már ezért is

végtelenül ősökölja kezeidet soha el nem múló barátod:
Királyhegyi Paly

Tapintat

A már nem éppen fiatal színészno kezét váratlanul megkérte egyik régi rajongója, azonban az ajánlat nem volt a színészno kedvére való és igyekezett kibúvót találni, de úgy, hogy közben meg ne sértsé kérőjét.

— Ilyen fontos dologban nem lehet azonnal dönteni! — jelentette ki tapintatosan. — Gondolkodási időt kérek...

— Csak holnapig várhatok! — hörögte a rajongó.

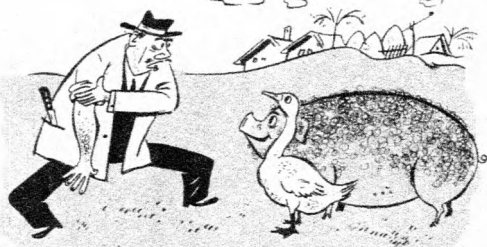
— Holnap választ kérek!

— Jó, majd holnap. — felelte színésznök. — Hívjon fel délután telefonon!

— De hátha megint próbája lesz és nem találom otthon...?!

— Nem baj...! Akkor meghagyom a lánynál...

Őszi gond

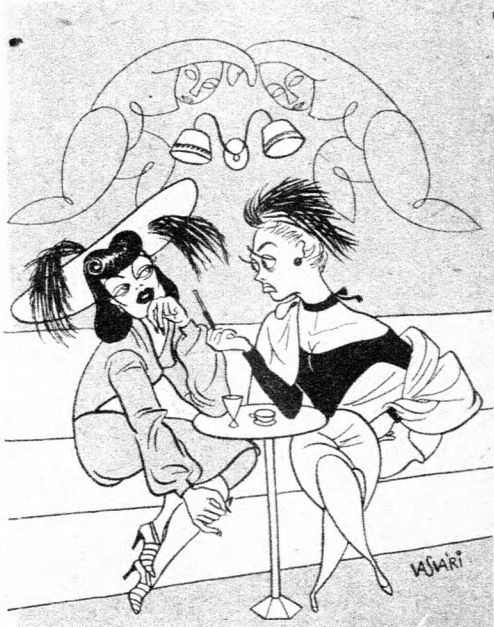
— Na gyerekek, lesz zsír, vagy nem lesz zsír?

Olyan tapintatos, hogy no

— Mamikám, apu telefonál, hogy hazajöhet-e már vagy még mindig itt van a Fáni néni?

Negyvenhatmillió kilót hizott az ország lakossága a felszabadulás óta

— En, drágám, ellene vagyok a demokráciának.
— Miért, szívem?
— Hizlat.

Meghökkenítő logika

A világ legszemtelenebb pumpolója kétségkívül az a fiatalember, aki az egyik délutáni lap szerkesztőjét megszólította a Fészek-klubban.

— Főszerkesztő uram — mondotta — adj kölcsön nekem 20 forintot...!

A vájszivű szerkesztő már nyult is a pénztárcája után, mire a fiatalember így folytatta:

— Nagyon köszönöm. Es most csak tíz forintot kérnek...

— Tízet? Akkor miért kértél huszat...?!

A fiatalember önelégült mosollyal megmagyarázta:

— Mert, ha én huszat kérek s te csak tízet adsz, akkor te is tartozol nekem tíz forinttal és kintlék vagyunk...

Gádon Béla:

Konkrét egyike volt az...
veseknek, akik...
erjüket saját...
nak köszönheti...
galmas, szeré...
tisztességes...
volt ugyan, d...

egy jótulajdó...
amely minden...
kedvelté tet...
Ugyanis az...
alatt légnymá...
pott és a feje...
dóan ütemes...
gatózót. Ez...
gatózás egész...
tunt, mintha...
helyeslően bó...
mindarra, ami...
danak neki. E...
tellenül jóles...
sej töltötte el...
akik nem...
Dóme betegs...
valamint azok...
akik tudtak ró...
Konkrét Dóme...
idő alatt cso...
karriert futott...
csakhamar az...
gos Közérzethi...
Hivatal élére...
ték ki főmá...
minőségben.

Ez volt a...
egészen addig...
Dóme egy hí...
orvosspecialis...
zére adta már...
az orvos ért...
mesterségét és...
sikeresen o...
meg betegét...
kóros fejlődő...
sikerült teljes...
gyógyítania...
azonban, a

Meggyo

— Látja, kiutalták a lak...

A jász

— Nincs vé...

Gábor Béla:

Küzdelem a létért (Kitalált történet)

Konkrét Döme csés operáció közben egyike volt azon keveseknek, akik karrierjüknek sajátmaguknak köszönhetik. Szorgalmas, szerény és tisztességes ember volt ugyan, de volt

egy jó tulajdonsága, amely mindenki előtt kedvelté tette őt. Ugyanis az ostrom alatt légnyomást kapott és a feje állandóan ütögette a ránkötött. Ez a ránkötés egészen úgy tűnt, mintha Döme helytelenül bólogatna mindarra, amit mondanak neki. Ez végül telenül jóleső érzéssel töltötte el azokat, akik nem tudták Döme betegségeiről, valamint azokat is, akik tudták róla. Így Konkrét Döme rövid idő alatt csodálatos karriert futott be és csakhamar az Országos Közérzetihitelesítő Hivatal élére neveztek ki főmángorói minőségben.

Ez volt a helyzet egészen addig, míg Döme egy hírneves orvos specialista kezére adta magát. Ez az orvos értéke a mesterségét és olyan sikeresen operálta meg betegét, hogy a koros fejbőlgatásból sikerült teljesen gyógyítani. Sajnos azonban, a szeren-

dsében biccentgetett beteg fejével. — Bárzay, ez világos. Emlékezz vissza, Bárzayról a multkor tanuk előtt azt mondtad, hogy viszony van a titkárnőjével, akitől most születelt a második gyerke. Bárzay veszélyes ember, mert a zuhanybizottságnak most ő a főcsilingelője. Azonnal vissza kell fordulnod, azt is megmondom, hogyan Bárzaynének udvarol egy Bendő nevű színész, aki 1920-ban dunyhát lopott egy özevegasszonytól. Ehhez az özevegasszonyhoz ki kell küldeni egy riportert...

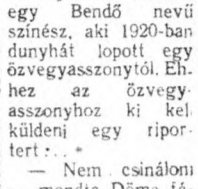

— Nem csinálom — mondta Döme fáradtan és folytatta az akták aláírását.

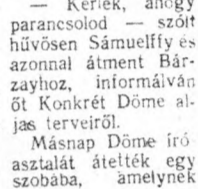
— Kérlek, ahogy parancsolod — szöft hüvösen Sámuelly és azonnal átment Bárzayhoz, informálván őt Konkrét Döme aljas terveiről.

Másnap Döme íróasztalát átelték egy szobába, amelynek nem volt ablaka és az ajtaja a W. C.-re nézett. Ő pillanatnyilag nem tudott ezzel törődni, mert a felesége előző nap névtelen levelet kapott, amelyben arról értesítették, hogy férje

megcsalja őt egy rendőri felügyelet alatt álló nővel. Néhány nap mulva Dömétől elvitték a ruhafoágását és az íróasztalát kicserélték egy hokkedire. A W. C. kulcsot is elvették tőle, úgyhogy a szemközti kávéházba látogatott el, ha a szükség úgy kívánta, egészen addig, míg a pincérek ki nem dobták. Ez időtájt a takarítónők már nem köszöntek vissza neki és az altisztek rátiportak a lábára, ha találkozott velük a folyosón. Két hét mulva egyik kollégája kiigényelte a lakását és egy ismeretlen egyén feljelentette orvhalászatért. Három nap mulva meghalt. Egy utas le rugta a villamosról, mert megkérdezte tőle, hogy merre van a Légészsz-utca. Amikor a mentők megtudták, hogy hívják, nem merték elvinni, a kórházba nem mert ték felvinni, a Bonceti Intézetben nem

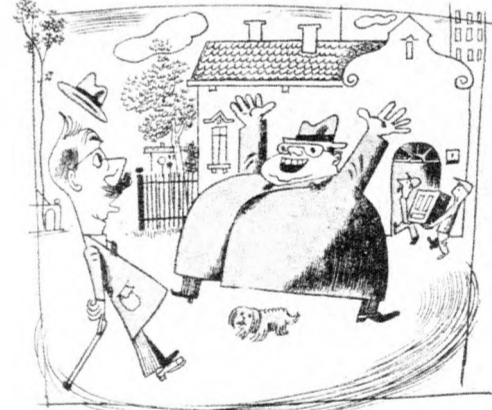

— Biztos. A portás ma reggel nem köszönt Kondeknak, márpedig köztudomású, hogy Kondek nagy tisztelője feleségét öngyűlöletének. De ha ez még kevés, vedd tudomásul, hogy az altiszt az előbb hűdös sonkát hozott nekem, mert tudja, hogy barátai viszonyban vagyok veled.

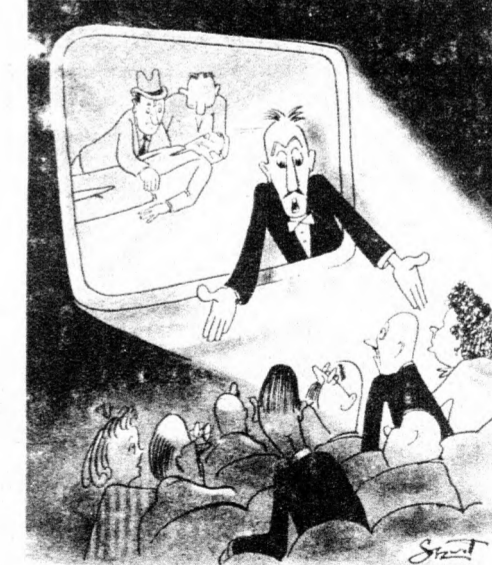
— Kire gyanakszol? — kérdezte Döme és egyre sü-

Meggyorsítják a lakáskiutalást

— Látja, ez igen! Amíg tegnap a moziban voltam, kiutalták a lakásomat valakinek!

A „Jasztyikus” filmnél könnyen megeshetik

— Nincs véletlenül egy orvos a nézők között?!

Párisi levél

(Egyes laplársaink nyomán)

Ősz van a Bois de Boulogne-ban, de ősz van a Montmartre-on is. A falevelek, a könnyed és franciás kis francia falevelek franciás könnyedséggel hullnak a jákról, mintba nem tudnak, mi történik most Párisban, hogy

most dől el

a nagy harc a hőt és a guvré között. Mert a párisi nők javarésze a négyéves naci megszállás alatt rájött arra, hogy nem mindegy az, hőt vagy guvré. Az a világ már elmúlt, amikor a párist szatonok hőgyet guvirozott szoknyákban lopták a napot. Ma már mindenki tudja Párisban, hogy a jövő a hőté.

Nekünk magyaroknak kissé furcsa talán, hogy ilyen fontosságot tulajdonítanak a guvréknak meg a hólnak,

amikor nyilvánvaló, hogy egy jó plüssz mindennél többet ér.

Egy feltűnő jelenséget mindenesetre tapasztaltunk Párisban: a szabó kezd újra tért hódítani. Különös érdekességet ad a dolagnak, hogy a legtöbb szabó

húzott.

Mint érdekes pletykát megemlítem még, hogy valami UNO-közyűlés van Párisban, hétmillió munkás sztrájkot és a glokni kezd kimenni a divatból.

Charlotte Gugyerák

Tanulni kell!

— Tanítás után értünk tetszik majd jönni?
— Nem. Akkor már magatok is megtaláljátok az utat.

IDEJUTOTT A METRO-OROSZLÁN

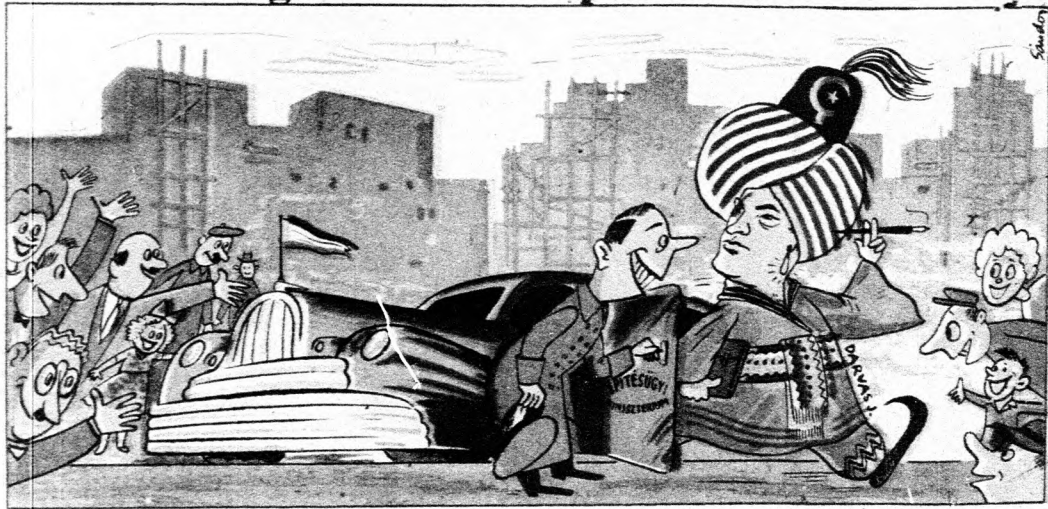

Valóságos csoda

— Tyű, az istállóját! Uglátszik, mégis jó dolog a műtrágya.

Darvas József építésügyi miniszter inkognitóban meglepettette az építkezéseket

— Éljen Harun al Darvas!

Kapitalista karrier prózában elbeszélve

Egy társaságban az ismert nagytőkésről beszélgetnek.

— Amikor ötven évvel ezelőtt feljött Pestre — mondja valaki — csak ötven fillér volt a zsebemben és ma milliárd vannak.

— Na ja, — hangzik egyszerre háromfelől is a válasz — mert vannak a világon más zsebek is...

Végre egy jóhumorú dinoszaurusz

— Mit röhögsz, te hülye dinoszaurusz?
— Mert belőlem hétmillió év múlva olaj lesz és a MAORT igazgatóját is lecsukják miattam!

A JÓ FIÚ

Iván: Én hazamegyek. Jó munkát, koreai emberek!
Jonny: Én maradok. Valakinek törődnie kell a jó munka profitjával is...

A fogadás

Ezt a kis történetet az életből lestem el, pontosan Zogány Károlytól, aki csinos, lelkes fiatalember és már hosszú idő óta imádta Bente Mancikát. A lány szép volt, de erényes és bár tetszett neki a fiú, ebben maradtak. És más semmi. Egyáltalában semmi.

A fiú ajándékokat küldött, virágot vitt, dicsérte a lány szemét, száját, kezét, haját, dicsérte a saját szemét saját száját és sajátmagát nem használt. Mancika nem és nem.

Károly egyszer már dülöre akarta vinni a dolgot: — Mancika, fogadjunk, hogy maga meg fog csókolni, anélkül, hogy én a legkisebb erőszakot is alkalmaznám.

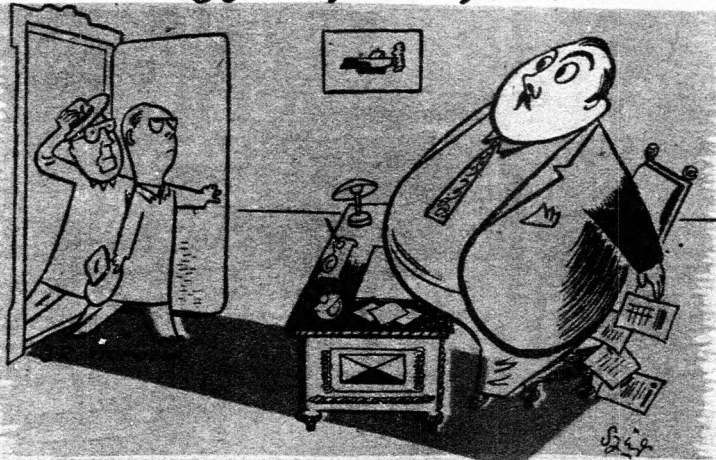
A lány nevetett: — Maga viccel, Karsci. — Hát fogadjunk egy forintba, hogy megcsókol és én egy újjal sem fogok magához nyúlni.

Fogadtak. Erre a fiú nekiesett, a lányka védekezett, rugott, csipett, harapott, kiabált, de végül is az erősebb győzött. Mancika a'eltan pihogott:

— Maga aljas, utolsó csirkefogó, maga hazug, maga gazember, azt mondta, hogy egy újjal sem fog hozzámérni.

A fiú amennyire tehetette, könnyedén meghajolt. — Igaza van. Itt a forint Mancika. Elvesztettem a fogadást.

A nagy sápadt főnök

(Játszódik nem a moziban, hanem egy pesti vállalatnál.)

Ludas Matyi CIRKUSJA
a nagy cirkusi műsor!

Jobb, mint Bubi!
QUEUILLE, De Gaulle elefántja
Benzél, telefonál és táncol a fix na nép idegein!

CLAY, a nagy illuzionista
egy Berin kettévágása a közönség szemeláttára!
A mutatvány után a kettévágott Berlin újra összeforrad és Clay török el!

OLASZ BEPPO
koplalóművész
DE GASPERI
koplaltatóművész

CAPT. MARSHALL
brillians produkciója:
a brit oroszlan bedugja fejét Capt. Marshall torkába.
A brit oroszlan nyílt színen rosszul lesz!

Franco & Salazar
esodálatos tánc az örvény fölött
Leszállított USA-árakkal
és még ezer kedves bohóság!
Váltsa meg a jegyét, amíg nem késő, mert egyszer ennek a cirkusznak vége lesz.

SZERESSÜK A CUGOT

Nem bánt! Ártalmatlan!

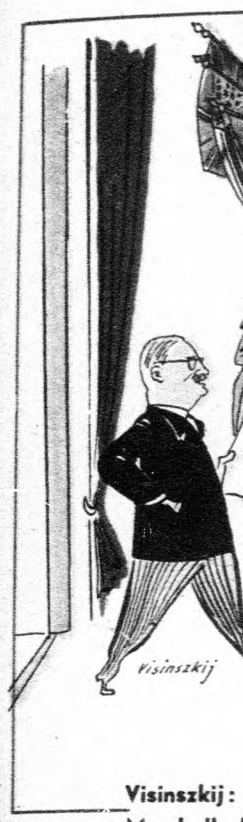
Az embereknek egy tekintélyes része, sajnos, még mitsem tanult a multból és még ma is úgy kezeli a cugot, mintha Isten tudja, még valami betegség lehetne tőle kapni.

Mai számunkban — a Magyar Nap nyomán — leszámolunk ezzel a babonával!

A cugtól nem szabad félni, hanem szeretni kell őt! — nyilatkozott lapunknak dr. Okos Tamás, a néves cugeológus.

Ne hallgassunk a rosszhiszemű alprófétákra, akik azt sutogják az ember fülebe, hogy a huzat veszedelmes. A cug ártalmatlan, jóindulatú, barátkozó természetű. Ha minden huzat betegé tenné az embert, akkor soha nem kerülnénk ki a betegágyból, mert a párnahuzat mindig újra megfertőzne bennünket. A cug nem bánt, csak ha felheccelik!

A cugnak semmi köze a megbetegedésekhez! Gyakran szívtárhárban egészen marad az ember, míg jólült szobában nyugodt légáramlati viszonyok mellett hasraesik. Huzat tehát orvosi szempontból nincs, csak cug van, de az meg ugyanazt jelenti, mint a huzat. A cugtól nemhogy megbetegedést nem lehet kapni, de igen jó ha van lakhelyünkön. Frissit, erősít. Tárjuk ki minél szélesebbre az ablakokat, ajtókat és engedjük át magunkat a légáramlatnak. Utána forró tea, aszpirin és be az ágyba!

Visinszkij: Marshall:

Gergely Miklós:

Lalika

Lalika tizenkétéves, én még csak negyvenkettő vagyok, azért nem mindig értem meg Lalikát.

Ma például a lépcsőházban találkoztunk. Egy pillanatilag leereszkedően néztünk egymásra, mert mindketten hülyének tartjuk egymást, aztán megszólítottam:

— Hova, Lalika?
— Móba — felelte.
— Hova? — ismételttem meg a kérdést bizonytalanul.
— Móba — felelte türel-

Hangtalan H

Én a ponyvakéde végre igazán eszméjűtől, mert a SZ

KÖNYVBEN nagy gangszterek szömek, mint a lemesebb piff-p

Én a le kibon faldt Kap tási-lakbr ami

Én látható a h to Bilmitzer a nagy bácsi, ak büntetése csökkéri, mert a le három évben lehidat sem robót hallgatósca azok felvitése

Házibál az UNO-ban

Visinszkij: Hogyan, uraim, a szavazás önök nélkül folyik odabenn?
 Marshall: Ránk odabenn nincs szükség. Gépesítettük a szavazást.

Gergely Miklós:

Lalika

Lalika tizenkétéves, én még csak negyvenkettő vagyok, azért nem mindig értem meg Lalikát.

Ma pékdáuj a lépcsőházban találkoztunk. Egy pillanatra leereszkedően néztünk egymásra, mert mindketten hülyének tartjuk egymást, aztán megszólítottam:

— Hova, Lalika?
 — Móba — felelte.
 — Hova? — ismételttem meg a kérdést bizonytalanul.
 — Móba — felelte türel-

mesen. — Ma brusztosat spiáznak.

Ebből az egész közlésből annyit értettem meg, hogy ma.

— Akkor mehetünk együtt — mondtam bizonytalanul.

— A bácsi is szereti a brusztos filmeket?

— Kedvelem őket — mondtam, örülve, hogy most már tudom, miről van szó.

— Persze, brusztos film és brusztos film között különbség van.
 — Persze, — hagyta helyben Lalika. — A szennangellő harangokba kirúgják a pófa szemét és leöklök a szikláról. Mer abba kovbojok játszanak.

— A kovboj, az kovboj, hiába, — mondtam értelmetlenül.

— En is kovboj szeretnék lenni — mondta Lalika —, mer azok csak bunyóznak, brusztoznak, meg henkölnek.

Lalika tűzbejött, mutatta hogy bunyóznak, brusztoznak, meg henkölnek a kovbojok. Egészen belelelegett.

— Azannya — léhgte.

— Aszongyák, hogy ebbe a filmba a pófa szétveri a cizoltja agyával a pófa agyát. Nem mintha olyan nagy kunszt volna, azt én is meg tudnám csinálni, ha kétszer megkomálnám a filmet és ha volna egy cizol-

tom. Es van benne egy csomó knokafat is! Hü, mennyien vannak a pénzárnál — szakította félbe magát —, pucolok, mert alma lesz a jegy.

— Okosan, — véltem. — De mondd csak, Lalika, nincs nálatok ilyenkor tanítás?

— De van, — mondta Lalika.

— Es te miért nem vagy ott?

— Kip? En? kérdezte Lalika egészen főtőlesgesen.

— Te hát.
 — Mert most torna van és én fel vagyok mentve a torna aól általános testi gyöngöseség miatt.

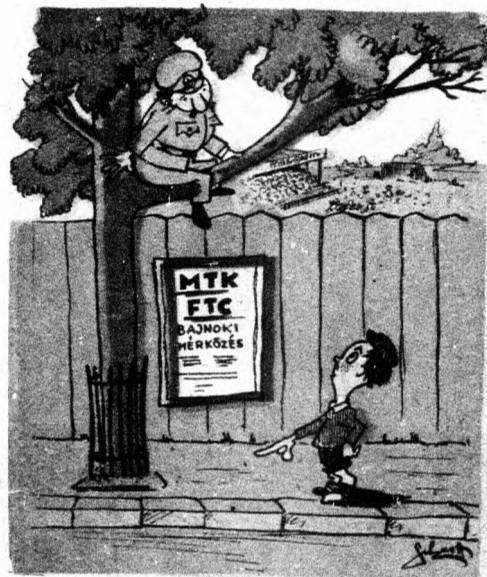
IDEGES EMBER ÉS A KESERÜVIZ

Na nem, hát ezt mégse lehet. Ez már felháborító, itt valamit tenni kell, botrány. Ezt olvasom az autóbussban: «Féllábon állva egymagában kelepelt titokzatos nyelven a sárgacsrű gölyamadár. — Mit kelepelsz gölyamadár? — Csitt, ne zavarjunk... Nyugalom, csak semmi izgalom... Eje-jé lárifári... nem kell mindjárt agyreméket látni... Hallga, tán épp most tanulja, társát, hogy majd mutattassa. (Ez néki békával fizet.) Mi-mi-mit iszol Olivér? Igmándi keserüvizet.» Hát ez. Elmebaj. Na nem, ezt nem viccből mondom, ez csakugyan elmebaj. Szakorvosra tartozik, paranoia vagy szkizofrénia, majd az megállapítja. De mért kell ezt nekem elotvasnom a 25-ös autóbussban, nekem, aki amúgyis ideges vagyok egy kicsit. Hogy jövök én ahhoz, hogy drága időmet egy betegaggyú ember szellemi termékével töltsöm? M? Védelmet! Ha én kiállok az Oktogon-tér közepére és értelmetlen hülyeségeket kiabállok, bevisznek a Lipótmezőre és joggal. Hát az autóbussban szabad értelmetlen hülyeséget kiabálni csak azért, mert fizetnek érte? Hol van ilyenkor a rendőrség? Tekintetes Főkapitányság! Ezennel feljelentést teszek ismeretlen tettes ellen, aki a 25-ös autóbussban életemből elrabolt 2 percet, pont azt a 2 percet, amely alatt feltalálhattam volna a perputuum mobilét, vagy a penicilin ellenszerét. A tettes ismeretlőjete: zavarosan beszél, összefüggő gondolatai nincsenek, rögeszméje a gölya és a keserüviz. A nyomravezető ússe agyon s utána jelentkezzék nálam egy cvikpusziért.

Es juszt se veszek keserüvizet. Nna.

(T. L.)

Fértilias srác

— Rendőr bácsi, tessék azonnal lejönni a helyemről!

Hangtalan Heti Kirado

Én a ponyvakedvelő bácsi végre igazi esemegéhez jutott, mert a SZÜRKE KÖNYVBEN nagyobb gangszterek szerepelnek, mint a legrekessebb puff-puff regényben.

Én a balga bácsi kibontja a lakása padját, hogy ő is kapjon helyreállítási-kölcsönt a lakbérnötléklből, amit befizet.

Én látható a hidrobantó Bilmitzer altábor nagy bácsi, aki leendő büntetése csökkentését kéri, mert a legutóbbi három évben egyetlen bűnét sem robbantott, sőt hallgatólágy helyeselt azokról felmentését.

Indirekt módszer

A kövér Pofacseknehez naponta följár egy masszírozó. Így szól Pofacsekne:

— Három hét óta döngözz, de ahelyett hogy fogynék, egyre kövérebb leszek.

— En meg amióta nagyróságoszonyt masszírozom, őt kilőt fogytam.

Pofacsekneének fölragyog a szeme:

— Hallja, ez nagyszerű! Holnaptól kezdve én fogom masszírozni magát!

A 7 legtudományosabb vicc

A tanár kihívja a kis Nyuszeket:

— Na fiam, mit tudsz Palesztináról?

— Csak amit a tanár úr felel a kis Nyuszék. — Ma még nem olvastam újságot.

Különös házasság

— Nagysás asszony, miért sír?
 — Több az olaj, mint a zsír!

UNO-népkonyha

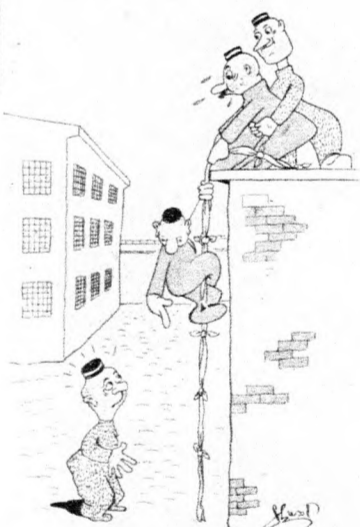
— Azok ott a konyhán folyton kifőznek valamit, a mi tányérjaink mégis mindig üresek...

A nagyszülők is kötelezhetők tartásdíj fizetésére

— Vén kujon, már megint törvénytelen unokád született...

Gyáva rab

— Gyere, apafej, te is meglóghatsz innen fentről.
— Nem merek felmászni, hapsi, mert én visszaeső bűnös vagyok...

Náciflanítás Bizóniában

— Megigéri, hogy megváltozik, Halder vezérezredes úr?
— Nem.
— Akkor szabadlábra helyezem.

6

Mr. Tiproy három lánya

Akkoriban New Yorkban az 57th Street-i „Bucan” vendéglő volt a főhadiszállásom és lassankint kezdtem megismerni a törzsvendégeket. Különösen rokonszenves volt egy köztisztviselő és közbeesületben álló ötvenkörüli, őszülő úr, bizonyos Mr. Tiproy, aki kellemes, csendes modorával és találó megjegyzéseivel tűnt ki a vendégek közül. Eleinte csak köszöntünk egymásnak, aztán beszélgetni kezdünk és egyre jobban megszerettem ezt a Tiproyt, aki a nap, vagy éj bármely szakában ott volt található a vendéglőben, ami Amerikában, ahol a rohanást kitalálják, szokatlan jelenség volt. Már mindent tudtam Tiproyról, csak azt nem sikerült megtudnom, hogy mi a foglalkozása. De ez is kiderült lassankint és megtudtam, hogy Tiproynak három lánya „dolgozik” az utcán és a papa innen, a vendéglőből vigyáz rájuk, nehogy elzúljának. „A pénz az utcán hever az ilyen szép lányok számára, csak le kell feküdni érte.” — volt Tiproy kedvenc szavajárása, aki imádta három dolgos lányát és nem győzte dicsérni őket: — Nem is hinné uram, milyen szép és rendezes lányok ezek. Minden centet hazabádnak és szépek, fiatalok, tehát sokat keresnek. Nagyon boldogok vagyunk. Az én nevelésem! — tette meg hozzá büszkén. Egy napon Tiproy urat nagyon rossz állapotban találtam meg a vendéglőben. A köszönésemet alig fogadta és látszott rajta, hogy ivott. Eleinte hagytam bánkódni, de később oda mentem hozzá, hogy megvigasztaljam. Akkor már kissé részeg volt: — Valami baj van uram? — kezdtem finoman. — Az nem kifejezés! — mondta és a szeme könnyes volt. — Segíthetnék talán valamiben? — firtattam. A bánatos apa legyintett: — Rajtam már nem lehet segíteni. Madge

Fizessenek!

Az udvariassági talainkra is és máris érnék nyílni a konok nem jelszótló úrlapok helyhangú, baráti leveleket

Szeretett Úgy

Adókönyvünk átnéz mazottunk sajnálatlál áll másirányú hasznos elfogja és vagyonadóját

1654 fo

nem fizette még be. Még összeg messze elkerülte iránt mindig kötelező tisztán, a véletlenül a XX nyékén akad valamilyen sem s ugorjon be hozzánk alig érdemes ügyet elinté mi Ont olyasvalamire besz tenne, mégis felhívjuk nek korszéri kényelemmel és Az első emeleten espresso, rias adópenztárosok várja (English spoken.) Második Si parla italiano.) Második működik, ahol is állandó ki a fentebb már említett

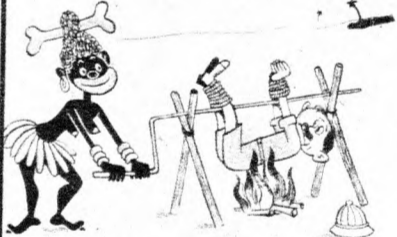
(k. p.)

E heti absztrakt festőnk

— Ötszáz forintot merészel kérni a „Ciki hegyekért”?
— Bocsánatot kérek, de nekem négyszáz kilométert kellett utaznom odáig, mert én nem festek hasból.

Zumbika

és a nyárspolgár.

Az alpesi turista

„Drágám, innen írok a hegy csúcsáról, ahova még élő ember nem tette a lábát.”

MAJOR SICU

Major Sicu, a mostánban elhunyt világhíri rajzoló sokáig élt Hollywoodban, ahol atyai tanácsadója volt az ottani magyaroknak. Egyik barátja felkereste és izgatottan mesélte neki: — Képzeld, Sicutám, szeretlek! Szeretlek! Engem, a kis senkit! Ó, a nagy színésznő! Férjes asszony! Megmondom a nevé, de könyörgöm, légy diszkrét. El ne meséld senkinek! Sicu cinkosi mosolyát bólintott: — Ne félj. Hallgatni fogok. Majd elmondod te magad mindenkinek. Sicut, a barátai egymás között „hulló falevél”-nek becézték, mert suttyogva beszélt. Soha senki nem hallotta hangosan beszélni, veszekedni egyáltalában nem tudott. Detroitban találkoztunk és elmentünk egy „Silver Slipper” nevű kabaréba, ahol egyszerre négy jazz-zenekar játszott és olyan lármá volt, hogy az ágyúlövést sem lehetett meghallani. Ennek ellenére Sicu suttyogva beszélt és néha, a poeneknél, szégyenlősen elmosolyodott, de beszédéből egy szót sem lehetett érteni. Amikor kiértünk az utcára megkérdeztem tőle: — Sicutám, miről beszélte benn abban a lármában? Nagyon mulatságos lehetett, mert folyton neveltél közben. Sicu legyintett és halkán mondta: — Igen, de elmondva nem hatnak.

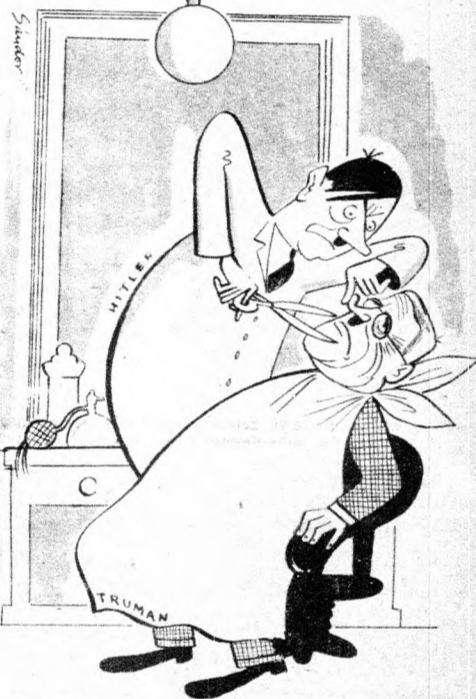
(k.)

REGGEL MEGJA
DÉLBE MEGJA

ESTE MAGA MEGJA

A borbély, a fodrász...

— Egy kicsit megigazítom és aztán alig lesz különbség közöttük.

A dzsungel-drogériában

Az oroszlan: Mondja, van valami biztos szerező hajhullás ellen?

Szeszből ballonkabátot készítenek

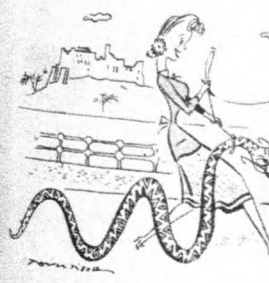
— Ihaj, csuhal! Ide gyöngyöm egy ballonkabátot az asztalra!

Karinthy Fri

— Hol kezdődik az utca?
— Az előjáróságnál.
— És mi van a végén?

A Duna

— Megőrült, nagyságos aszket poráron?
— Ez ma már nem luxus, lékkel olcsóbb lett a pápaszem.

Fizessenek a gazdagok!

Az adóügyi verseny átterjedt adóhivatalkainkra is és máris érezeti jótékony hatását, amennyiben a konok nem fizetők az eddigi rideg kincstári felszólító úrlapok helyett mostanában ilyen meleg hangú, baráti leveleket kapnak:

Szeretett Ügyfelünk

Adókönyvünk átnézése közben egyik túlbuzgó alkalmazottunk sajnálattal állapította meg, hogy Ön, nyilván másirányú hasznos elfoglaltsága miatt, folyó évi jövedelmi és vagyonadóját

1654 forint 24 fillért

nem fizette meg be. Meggyőződésünk, hogy e csekélyke összeg messze elkerülte b. figyelmét, ezért ügyfelünk iránt mindig kötelező tisztelettel felkérjük, hogy alkalomadtán, ha véletlenül a XXI/b-kerületi adófelügyelőség környékén akad valamilyen dolga, ne feledkezzék el rólunk sem s ugorjon be hozzánk egy pillanatra, hogy ezt a szóra alig érdemes ügyet érintjük rá, amit anélkül is szívesen mi Ont olyasvalamire beszéljük, hogy adóhivatalunk korszerű kényelemmel és fényűző adóval van berendezve. Az első emeleten espresso, hideg büffé, olcsó árak és udvarias adópenztárosok várják igen tisztelt adófelügyelőnk (English spoken. On parle français. Man spricht deutsch. Si parla italiano.) Második emeletünkön étterem és kabaré működik, ahol is állandó kacagórkán közben egyenlítheti ki a fentebb már említett

6244 forint 74 fillér

jövedelmi és vagyonadóját. Adóhivatalunk éjjel is nyitva van. Tanc reggel 5-ig. Este 10-tól a palma-(egyenesen)-teremben a népszerű Fiskális Juci énekel. A zongoránál Revizor Frédi.

Természetesen tudatában vagyunk, hogy Önnek esetleg nehezebbé esnek az előbb már említett

11.756 forint 45 fillér

jövedelmi és vagyonadót egyszerre kiegyenlíteni, ezért módot adunk Önnek, hogy ezt a csekély összeget reggel 8-tól este 12-ig tizenhat egyenlő részletben fizethesse be. Ha a változó körülmények ellenére mégis nehezebbé esnek hivatalunkat felkeresni, ne vegye zaklatásnak, ha arra kérjük, hogy a már jelzett

18.651 forint 04 fillér

jövedelmét és vagyonadóját a csatolt postatakarékpénztári lapon szíveskedjék befizetni. Ha ezután sem volna hajlandó fizetni és levelünket tiszteletlen megjegyzés kíséretében küldeni vissza, akkor egyidejűleg kényszerítve éreznénk magunkat arra, hogy az előzőekben már említett

26.107 forint 12 fillér

jövedelmi és vagyonadóját a törvényes késedelmi kamatokkal együtt elsőosztályú zenés végrehajtás útján vasaljuk be. Az árverést szüretimulatsággal egybekötve október 7-én tartjuk meg. Abban a reményben, hogy a közönségünk fennálló jó kapcsolatokat tovább fokozhatjuk, szívesen idvözöljük s kérjük, hogy a mellékelt rózsacsokrot kedves neje öngyógyításának tiszteletünk jeléül átadni szíveskedjék.

A kiadmány hitelesül:
Szegedi Emil.

Karinty Frigyes utcát kap

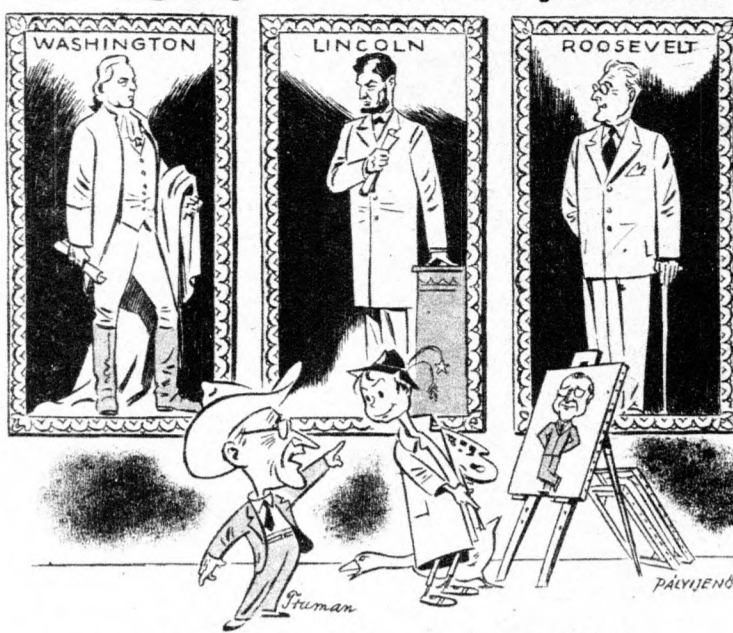
Hol kezdődik az utcám, biztos úr?
Az előjáróságnál.
Es mi van a végén? Remélem, egy jó poén...

A Dunakorzón

Megőrült, nagyságos asszony? Pápaszemes kígyót vezet pórázón?
Ez ma már nem luxus, Gugyerák úr, ötven százalékkal olcsóbb lett a pápaszem.

A szegény kis Truman panasza

Truman: Mi az, Matyikám? Engem ilyen kicsire fest?
Ludas Matyi: Ezekhez képest nem lehet magát elég kicsire festeni

A társbérlet hazajön

Jóestét kívánok!

Ez csak logikus

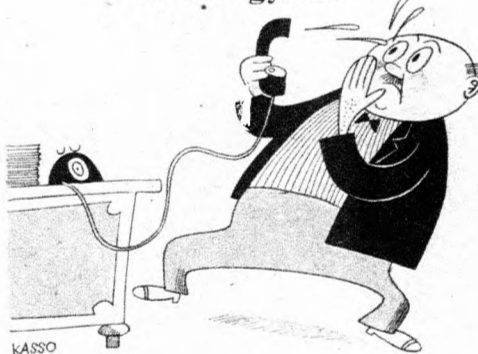
Mivel foglalkozik mostanában, Gugyerák úr?
Krumplival kereskedem.
Es megy az üzlet?
Megy a fenét. Anyagi van belőle, hogy a kutyanak se kell.
Hát akkor miért foglalkozik vele?
Mert egy ismerősöm tanácsolta.
Nagy marha lehetett az illető.
Dehogyan volt nagy marha, ő még akkor tanácsolta, amikor még nagy cikk volt a krumpli, mert nem lehetett kapni.
Hát miért nem kereskedett akkor vele?
Mert akkor nem lehetett kapni.

Nehéz nem hiszni!

Operaházunk egyik énekesnője akinek alakja majdnem győztesen vetekszik hangjának csodálatos terjedelmével, felkereste a háziorvosát.
Doktor úr, ez így nem mehet tovább! Ajánljon valamit, amitől karcsubb leszek...!
Egészen könnyű testmozgást kell végeznie - felelte az orvos, majd amikor meglátta a művész szemében a kérdést, mosolyogva hozzátette:
No igen, valahányszor megkínálják valami jó falattal, ingassa a fejét jobbra-balra...

Üzleti tárgyalás

Hallatlan! Szembeköpött!

APÁRÓL FIÚRA Száll...

Az őseibert: - Ez a kisfiam. Őseibert nevelek belőle!

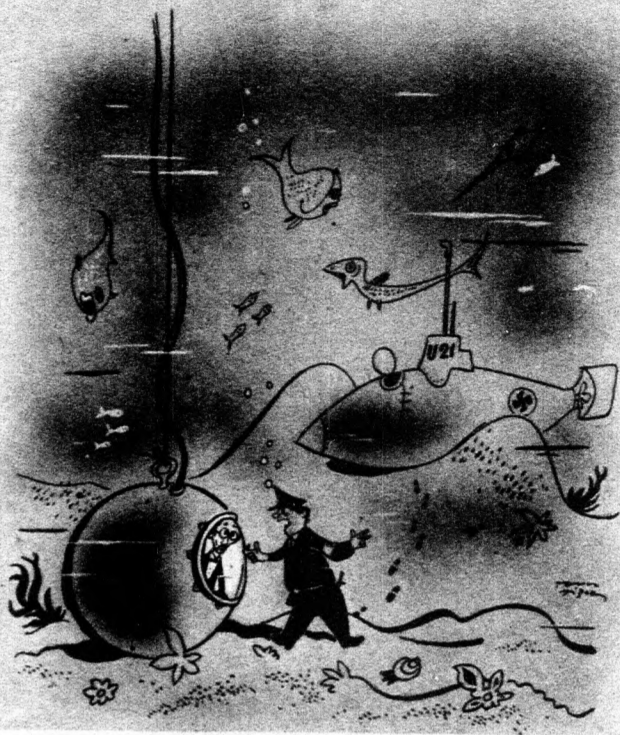
egy krumpli LEVELEI

1946 szeptember.
Kedves Sertés úr!
Még kaptam levelét, amelyben kér, hogy legyek a kőritése. Ön kissé beképzelt! Hát minek néz engem? Jó atyám, Gugyerák úr, a Ló-utcai fűszeres, engem a pult alatt nevelt, még a vevőtől is óvott, hát, hogy képzeli, hogy most egy egyszerű sertés mellett jogom lenne kőritésnek az életemet?
Kérem, hogy sértő ajánlataitól a jövőben megkímélni szíveskedjék.
Krumpló

1947 szeptember.
Sertikém!
Régen láttalak. Csak nem hidegültél el tőlem? Gondolj arra, hogy milyen forrón sercegtünk együtt a zsirban!
Holnap este várlak a Gellért étteremben.
Krumpló

1948 szeptember.
Sertikém, elérhetetlen álmod!
Itt fekszem a Széll Kálmán-terti piacon, egy krumplóhegy tetején és rólad álmodozom. Könnyörgöm, tekintsd te még egyszer rám! Inkább élnek veled egy egyszerű bádogtányérban, mint itt a magányban, ahol még a vevő se jár. Egyetlen drága Sertikém, legyen szíved, májad, veséd és velőd és könnyőráj meg a te szegény elhagyott kőritéseden.
Csülkeidet csókolja a te szerencsétlen Krumplóinkód.

Aki még ma is várja a felszállási parancsot

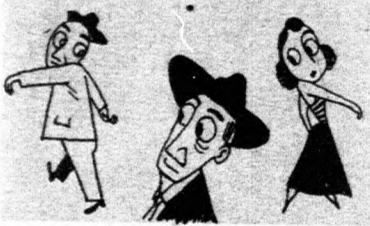
— Halló, Piccárd úr, nem tudja véletlenül, vége van már a háborúnak?

Kofách és a pesti sajtó

Írta: Kishont Ferenc

A „Cafat” című vicclap szerkesztőségében az egyik tehetséges gyakornok izgatóan rohant be a szerkesztőjéhez. — Jó kis dolgot fedeztem fel egy régi éleclapban! — ujjongott. — „Kohn belép az irodába: — Főnök úr, el szeretnék menni a anyósom temetésére! Azt feleli erre a főnök: — En is...!” Jó vicc, mi? — Pocsék, ezeréves és már többször megjelent nálunk! — állapította meg a szerkesztő. — Csak úgy lehet megmen-teni, ha úgy írja meg mintha egy híres emberrel történt volna...! Például Kofách Tamással, a híres íróval... — De nem fog Kofách megharagudni? — Megharagudni...? Propagandáért...?

Es a „Cafat” legirisebb száma már hozta is „A beolvasás csimboraszója” címen az alábbi kis intimitást: „Kofách Tamásról, a Tannenbergtől díjnyertes íróról csak kevesen tudják, hogy milyen elképzelt humorérzékkel rendelkezik. Kofách mindig viccel, mindig tréfál, sosincs egy komoly szava senkinek. — Mult hét péntekjén a parlament folyo-
lójában megszólította az inasa: — Szeretnék, uram, elmenni az anyó-
som temetésére!
Kofách faarccal rávágta: — Azt elhiszem. En is!”

Kofách Tamás ezután napokig nem tudta, hogy miért kerültek őt néma meg-
vetéssel az ismerősei, míg aztán az anyósa egy levelezőlapon meg nem írta neki, hogy: „...ha már a tiszteletnek az utolsó szikrája is kialudt magában, akkor legalább ne egy elcsépejt, szakállas viccel izléstelenkedjen, maga hülye.”

Kofách kétségbeesetten védekezett, hogy soha életében nem mesélt vicceket és még nem volt a parlamentben, de nem tudta magát anyósa, sem ismerősei előtt tisztázni, mert azok mindig átmen-tek a túlsó oldalra. Mikor pedig arról kezdtek az emberek suttogni, hogy „miből teik Kofách úrnak inasra”, akkor felment a „Cafat” szerkesztőségébe és kikérte magának ezt a tönst.

— Erdekes — felelte a szerkesztő. — Mi kifogása lehet az író úrnak a propa-
ganda ellen...?!

— Nem kell az ön propagandája! — verte Kofách az íróasztalt. — Nem az ön régi vicceivel óhajtom a hírnevem meg-
alapozni...!

— Miskép pedig nem megy!
Kofách azonban addig üvöltött, amíg a szerkesztő mély bocsánatkérések köze-
pette meg nem ígérte, hogy vicces for-
mában valamilyen helyreigazításfélélt fog a „Cafat”-ban leadni, s a következő számban csakugyan meg is jelent az alábbi kis intimitás:

„A napokban Kofách Tamás látogatta meg szerkesztőségünket és nevetve em-
lékezett meg szerkesztőnknek a legutóbbi számban közölt és neki tulajdonított anyósviccről.
— Te öregem, ismered — mondotta szerkesztőnknek —, hát merek én az anyóssal viccelni? Ez olyan volna, mint amikor a rabtól megkérdi a bóher: — „Mondd oh Rabi, mitől édes a kávé, a cukortól vagy a kavarástól?” — „A ka-
varástól bóherkám!” — „Akkor minek a cukor?” Feleli erre a rabi: Hogy tudjuk, meddig kell kavarni...”

Kofách a vicces helyreigazítás olvasása után öröngeni kezdett, felapította a szalonbutorzatot és a konyhakövezet-
verdeste magát. Ez azonban nem men-
tette meg attól, hogy másnap a fenye-
gető levelek százait ne kapja gustustusa-
lan, antiszemita viccelődése miatt. Fele-
sége megragadta az alkalmat, hogy visz-
szamenjen az anyjához és Kofách mö-
gött összesűgtek az emlíretek, hogy ő az, akinek még van pofája ilyen borzalmas, kökorszakbeli viccekkel traktálni a szer-
kesztőket, akik nem mernek ellentmon-
dani a híres írónak.

Kofách azonban nem olyan fából volt faragva. Erőt vett magán és „Nyiltér” formájában betette a „Cafat”-ba, hogy: „...a számba adott vicceket sose mon-
tam és jogosulatlan névbitorlás miatt meg-
tettem a törvényes lépéseket.” Mire a „Nyiltér” után két lappal az alábbi kis adomát közölte a kitünő vicclap:

„Kofách Tamás a rapokban megjelent kiadóhivatalunkban, hogy egy kis közle-
ményt adjon le lapunkban. Az örökké vi-
dám, kacagószemű íróember a kiadóhiva-
tal kapujában összelitkóztott a volt ház-
másterével.

— Mondd, te egyedül borotválkozol? —
kérde Kohn.
— Nüná — mondja Kofách. — Duett-
ben.”

Kofách Tamás a legújabb sziporkázá-
sának olvasása után hila lett és már-már
úgy látszott, hogy gutautést kap vagy
kivándorol, de aztán váratlanul megvilá-
gosodott az elméje, villamosba vágta
magát és felrohant a „Cafat” szerkesz-
tőségébe.

— Megjelent egy viccem a lapban...!
— kiáltotta repesve a szerkesztő sze-
mébe. — Kérem a honoráriumot! Egy
forint huszat kapok...!

— Egy forint huszat...?! — hördült
fej a szerkesztő. — Irtózatóan sok pénz
az ám! Es ez a vicc már ezer éves volt,
uram...! Várhatja, amíg propagandát
csinálók magának!

Queuille naplója?

Hétfő.

A francia nép bizalma bennem összpontosul. Alig pár hete vagyok még csak szeretett miniszterelnökük, de már is hétmillióan sztrájkolnak. Fog ez menni!

Kedd.

Franciaország egy emberként áll mögöttem. Sztrájkolók száma hétmillió-háromszáznyolcvanötezer.

Szerda.

Franciaország nem csalódott bennem, a sztrájkok pillanatnyi fennakadás nélkül folynak. Sztrájkolók száma hét és félmillió, um-
berufen, ahogy mi franciák mondjuk.

Csütörtök.

Nem szeretek dicsekedni, de a sztrájkolók száma már nyolcmillió nyolcszáz-ezer. Ma beszéltem Blum-mal, aki azt mondta hogy csak egy Queuille van a vi-
lágban és az is én vagyok.

Szombat.

Franciaország még min-
dig egy emberként áll mö-
göttem de a sztrájkolók száma húszezerrel esett. Csak nem követtem el valami hibát?

Ludas Matyi azt üzeni

Könyvbarát, Az Új Ma-
gyar Könyvkiadónál most
megjelent Nyektaszov-re-
gény, a „Fordul a kerek”,
az eddig megjelent hábo-
rus regények között talán a
legjobb. A sztalingrádi har-
cokról szól, feltétlenül ol-
vassa el!

Meghülyült a magányban

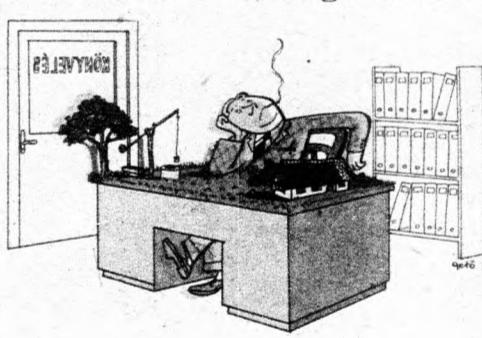
Remete: Halló! Erseki palota?

Belopta magát a hívők szívébe

— „Aga a hívőknek gyűjtött, püspök úr?”
— Igen.
— Hát akkor mért nem adta oda nekik a pénzt?
— Ahhoz túlsok jött össze.
— Akkor mért nem adta egy részét?
— Az túl kevés lett volna.
— Dehát valmit mégis csak kellett volna adnia!
— Most már én is egy gondolk.

A nyári szabadság után

Magyar blúzokat exportálnak Angliába

— Mit szól ehhez a blúzhoz? Magyarország szállí-
totta.
— Te jó Isten, olyan rosszul megy nekik, hogy még az utolsó ingüket is eladják?

Ludas Matyi

Felolvas szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felolvas kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE
Szerkesztőség: Honvéd-
utca 10. Tel.: 127-750 és
128-031. Kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Tel.: 138-150 és 138-382.
Nyomtatott
a Szikra Lapvállalat
offset-környezetvédelem
Felolvas nyomdavezető:
Nedeczky LÁSZLÓ

E HÉTEN sarokállítjuk

Major Tamást,
a Nemzeti Szin-
ház igazgatóját,
amiért veszé-
lyes turnéra
vitte a Nemzeti
Színház társu-
latát. Romániá-
ban ugyanis
olyan sikerük
volt, hogy majd-
nem szétszed-
ték őket.

An...
nagybűn...
most mérg...
nagy büne...
követett...
kicsit...